

Een goede leerschool

Het gebeurt niet vaak dat we de afscheidsdienst van het begin tot het eind meemaken. Maar voor het zover is lopen we de route over de begraafplaats en bekijken de situatie bij het graf. De grond is modderig en soppig, na een lange periode van regen. Aan beide zijden van het open graf liggen twee planken naast elkaar. Ze zijn glimmend zwart gelakt. We merken meteen dat ze glad aanvoelen en dat ze wiebelen bovendien. Als je met je linkerbeen op de linker plank stapt, gaat die omlaag en lijkt de rechterplank omhoog te springen. Als je vervolgens je rechterbeen op de rechterplank zet, zakt die naar beneden en schiet de linker plank opeens naar boven. Probeer zo maar eens je evenwicht te bewaren. Het is alsof je in de cakewalk loopt, een attractie op de kermis, waar je je staande moet zien te houden op trillende trappen en bewegende bruggen. Je denkt elk moment dat je je evenwicht gaat verliezen en er niet heelhuids uit zult komen.

De kleine kapel staat verscholen onder de bomen. Als de rouwauto is gearriveerd dragen we de overledene via een lage stenen trap naar binnen. Wij gaan achterin zitten en volgen de dienst. In een paar toespraken halen aanwezigen mooie herinneringen op. De muziek die tussendoor gedraaid wordt is bepaald geen kerkmuziek. Het zijn ook niet de veel gehoorde uitvaartliederen. Het is een heel persoonlijke keuze. Mooie liederen uit alle windstreken; van ver maar ook van heel dichtbij. Zo horen we de Groningse zanger Ede Staal melancholiek zingen:

Zalstoe aaltied bie mie blieven, bie mie blieven, Lutje wicht.

Door de persoonlijke woorden en de muziek ga ik me ongemerkt een beeld vormen van de overleden mevrouw. Als we haar na afloop de kapel uitdragen is het alsof ik een oude bekende naar haar graf ga dragen.

Het is winter. Omdat de bomen rondom de begraafplaats kaal zijn kun je de auto's op de rondweg zien rijden. Het geluid van het voorbijrazende verkeer overstemt bijna de laatste woorden van de pastor. Onder het toezien van de aanwezigen stappen we door de modderige plekken en plaatsen de kist zachtjes en keurig recht op het graf. We zijn niet uitgegleden in de glibberige modder. We hebben zonder problemen ons evenwicht bewaard op de wiebelende planken. Wat een goede leerschool, die cakewalk!